

[Lannung.]

mosfære og tone i værnene, og at befalingsmænds og meniges indbyrdes forhold bliver sådan, at der ikke opstår unødige gnidninger og vanskeligheder. Det er jo selvsagt både i forsvarets og de værnepligtiges velforståede interesse, at vi mest muligt undgår soldateraffærer af den ene eller den anden art. Jeg er klar over, at der fra den øverste ledelses side i høj grad vil blive sat ind herpå, og jeg håber, denne indstilling vil nå frem til hvert eneste led i forsvaret. Jeg forventer for øvrigt, at hele nyordningen, som vi nu vedtager, vil medvirke til, at mulighederne for i videst muligt omfang at undgå disse beklagelige affærer virkelig vil være bedre end før.

Må jeg til slut sige, at vi nu står foran gennemførelsen af den nye forsvarsordning, for første gang i flere slægtled baseret på en overenskomst mellem alle de demokratiske partier, altså også med mit partis tilslutning; og hvor vi har taget hensyn til, at der i tinget er et stort flertal for den forsvarspolitiske linje, der tog sin begyndelse i 1949. Det er på denne baggrund særlig naturligt og magtpåliggende for mig stærkt at understrege, at for os er og bliver det af den mest afgørende vigtighed, at der fortsat og til enhver tid fra dansk side gøres den størst mulige indsats i den FN- og afspændingspolitik, der altid bør være hovedgrundlaget for dansk udenrigspolitik. Ser vi ud over vore grænser, finder vi, at der i så høj grad er brug for positivt initiativ og indsats, som over for verden bekræfter, at Danmarks vej alene er fredens, og at vi er rede til at yde vort bidrag til fremme heraf.

Jeg skal hermed anbefale.

Gøting: Jeg vil blot her ved tredje behandling give udtryk for min og mit partis tilfredshed med, at der i sidste øjeblik indføres umiddelbare forbedringer for de værnepligtige med hensyn til løn og billigrejser. Det er mit håb, at forhandlingerne med DSB vil resultere i en ordening uden alt for mange administrative dikkedarer.

I øvrigt kan jeg tilslutte mig de bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. Victor Gram og hr. From har fremsat om forsvarsforliget i al almindelighed, og skal her-

med anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Alfred Jensen: Vi står nu foran afstemningen om det lovforslag, der er blevet resultatet af forhandlingerne mellem regeringspartierne og oppositionen i udvalget. Det byder ikke det, den danske offentlighed med rette kunne have ventet sig. Regeringen havde fremsat et lovforslag, der, hvad udgiftsrammerne angik, ikke gik ud over de hidtil kendte grænser. Det var et lovforslag, regeringen var enig om, og som altså kunne gennemføres her i tinget. Der er i de 12 måneder, som er gået, siden forslaget første gang blev præsenteret for offentligheden og diskuteret her i tinget, jo intet sket, der på nogen måde berettiger til at øge militæruddgifterne og de militære foranstaltninger, selv om nogle generaler og oprustningslystne ivrer derfor. Der er tværtimod kommet yderligere gang i den internationale afspænding, og der er, som jeg ved tidligere forhandlinger har gjort opmærksom på, mange tegn på den kolde krigs vigen og på løfterige forhandlinger, så at regeringspartierne måtte kunne sige sig selv, at det er helt andre ting, tiden kræver. Hverken her i landet eller i den internationale situation er der noget, der begrunder dette forlig, som nu er til endelig behandling.

Kommunisterne foreslog, da lovforslaget var til anden behandling, at den videre drøftelse af det skulle udskydes til efter topmødet i maj måned i Paris, fordi vi mente, at der for det første ikke var grund til at foretage skridt, som kan modvirke den afspænding, der er i gang, og for det andet ikke var grund til at forhøje militæruddgifterne på et tidspunkt, hvor bestræbelserne går ud på at få dem nedbragt, og hvor et forslag om international afrustning er til behandling. Fra første færd har regeringen forsøgt at bagatellisere dette forslag. Det var, sagde man, kun en effektivisering af militæret gennem omlægninger og antagelse af flere frivillige.

Inden forslaget på ny kom til behandling i tinget, var man nået frem til, at de styrketal, regeringen gik ind for, skulle indskrives i selve lovforslaget og det oven i købet som minimumsstyrker. Dermed har rege-